

Rákosliget, 1914. május 19. – Budapest, 1982. február 14.

Tisztviselő szülők gyermeke. A Pázmány Péter Tudományegyetemen vegyészmérnöki végzettséget szerzett, 1938-tól 1945-ig a Chinoin Gyógyszergyárban dolgozott kutató laboráns, majd üzemmérnök. 1944-ben bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba, lakásán vegyi bombákat készített. 1945-ben belépett az MKP-be, MDP tag. Rövid ideig a Chinoin vezetője, majd a Közellátási Kormánybiztosság gyógyszerosztályát vezette. 1948-ban iparügyi minisztériumi csoportfőnök, részt vett az államosítások előkészítésében és lebonyolításában. 1949. június 17-től 1955. november 8-ig a Könnyűipari Minisztériumban dolgozott; előbb politikai államtitkár, majd miniszterhelyettes, végül a miniszter első helyettese volt. Ezután az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, majd 1961. szeptember 13-án megbízták az OT vezetésével. 1967. április 14-én lett a minisztertanács elnökhelyettese, hivatali ideje alatt a tudományos és kulturális élet egyik irányítója volt. Többek között elnöke az Országos Atomenergia Bizottságnak, a Tudománypolitikai Bizottságnak, az Országos Közművelődési Tanácsnak, az Állami- és Kossuth-díj Bizottságnak. A gazdasági reformok megállítása után, 1974. március 21-én beosztásából felmentették és nyugdíjazták. 1970. augusztus 18. és 1978. január 5. között az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke volt. 1961. szeptember 12-től haláláig az MSZMP KB tagja, 1962. november 24. és 1970. november 28. között a Politikai Bizottság pótagja volt. Az MSZMP KB Közgazdasági Munkaközösség tagja.